

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Danielem Spratkem, Ph.D. ve věci

žalobce: M. D.

proti

žalovanému: Ministerstvo dopravy
sídlem nábr. Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MD-13940/2022-160/3 ze dne 14. 3. 2022 ve věci
obnovy řízení o dopravním přestupku,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou doručenou soudu dne 25. 6. 2022 domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. MD-13940/2022-160/3 ze dne 14. 3. 2022, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje č. j. MSK 25888/2022 ze dne 15. 3. 2022. Prvostupňovým rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce o obnovu řízení, neboť pro ni nebyly splněny zákonné podmínky. V řízení, jehož obnovy se žalobce domáhal, byl uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), jehož se dopustil dne 18. 8. 2021 nejméně od 7.20 do 7.30 hod. na pozemní komunikaci ve městě Opavě, na ul. Pekařské u domu č. p. 113, kdy jako řidič motorového vozidla r. z. X zastavil a stál v místě, aniž by při stání vozidla zůstal volný alespoň jeden jízdní pruh široký nejméně 3 m pro každý směr jízdy.
2. Žalobce ve své žalobě namítal nedostatky v odůvodnění rozhodnutí v původní přestupkové věci a namítal, že žalovaný pochybil, jestliže se těmito skutečnostmi ve svém rozhodnutí nezabýval. Dále namítal, že novým důkazem ve věci je e-mailová korespondence z roku 2020, která se týká posouzení charakteru vodorovného dopravního značení na ul. Pekařské.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 27. 7. 2022 uvedl, že žalobce uplatnil totožné námitky jako v žalobě již v řízení před správními orgány. V řízení o povolení obnovy se striktně zkoumá splnění taxativně vyjmenovaných podmínek pro obnovení původního řízení, uvedených v § 100 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů. Tyto podmínky naplněny nebyly. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
4. V podání ze dne 4. 4. 2023 žalobce předložil sdělení DI PČR Opava ze dne 24. 3. 2023. Dne 11. 7. 2023 žalobce navrhl provedení listinných důkazů, které dle jeho vlastního tvrzení neexistovaly v době původního řízení. V podání ze dne 21. 11. 2023 předložil listiny, které se měly týkat nezákonnosti umístění dopravního značení na ul. Pekařské.
5. U jednání dne 2. 5. 2024 žalobce shrnul svou argumentaci, kdy vytýkal přestupkovému řízení porušení pravidel dokazování a nezákonné zhodnocení důkazů. Pokud se týče podmínek pro obnovu řízení, uvedl, že se jako lživé ukázaly původně provedené důkazy, a to fotografie (tyto jsou nedostatečné, protože z nich nelze určit ani čas pořízení, ani dovodit, zda se jednalo o zastavení nebo o stání) a dokument Správy silnic MSK (tento se netýká sporného úseku, ale jiného úseku uvedené komunikace). Žalovaný se jednání nezúčastnil.
6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž dle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného. Soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání.
7. Podle § 65 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.
8. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podle § 65 s. ř. s. podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Krajský soud konstatuje, že žaloba byla podána řádně a včas a splňuje všechny zákonem předepsané náležitosti.

9. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil následující: Rozhodnutím Magistrátu města Opavy č. j. MMOP 137993/2021 ze dne 18. 11. 2021 ve spojení s odvolacím rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje č. j. MSK 150301/2021 ze dne 13. 1. 2022 byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku, specifikovaného v odst. 1 tohoto rozsudku. Dne 17. 2. 2022 byla krajskému úřadu doručena žádost žalobce o obnovu předmětného přestupkového řízení. Rozhodnutím č. j. MSK 25888/2022 ze dne 15. 3. 2022 byla jeho žádost zamítnuta. Krajský úřad uvedl, že dopravní značení, na něž žalobce poukazoval, se na místě nacházelo již dne 18. 8. 2021. Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal odvolání, o němž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Žalovaný se ztotožnil se závěry prvostupňového orgánu, kdy akcentoval, že nevyšly najevo žádné dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník nemohl v původním řízení uplatnit.
10. V řízení o žalobě proti rozhodnutí, jímž se nepovoluje obnova správního řízení, je rozhodnou skutečností to, zda byly nebo nebyly naplněny zákonné podmínky pro tuto obnovu.
11. Podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu se řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci na žádost účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými.
12. V nyní projednávané věci je třeba předně uvést, že dle § 75 odst. 1 s. ř. s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Soud proto zkoumá, co žalobce uvedl a doložil v žádosti o obnovu správnímu orgánu; k důvodům obnovy, uvedeným až před soudem, nelze přihlížet.
13. Dále soud uvádí, že napadené rozhodnutí přezkoumává dle § 75 odst. 2 s. ř. s. jen v mezích žalobních bodů, a to včas uplatněných (§ 71 odst. 2 s. ř. s.). K žalobním bodům uplatněným po lhůtě k podání žaloby nelze přihlížet.
14. Dále soud uvádí, že obnova řízení dle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu slouží výlučně k nápravě nedostatků ve skutkových zjištěních (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 39/2009-74 ze dne 13. 5. 2010, publ. pod č. 2144/2010 Sb. r. NSS). Není všeobecným opravným prostředkem vůči původnímu rozhodnutí v řízení, jehož obnovy se žadatel domáhá. Nelze proto přihlížet k žalobcovým námitkám nesprávného hodnocení provedených důkazů. Do této oblasti spadá nejrozsáhlejší část žalobcových námitek, týkajících se dopravního značení na ul. Pekařské, protože předmětem žalobcovy kritiky není existence značení na tamním tělese silnice, ale posouzení, zda se jedná o dopravní značení, příp. zda bylo umístěno v souladu se zákonem. Obnova řízení však k nápravám pouhého nesprávného posouzení skutkového stavu sloužit za žádných okolností nemůže. Stejně tak nemůže sloužit k revizi hodnocení důkazních návrhů učiněných v původním řízení. Nelze proto ani přihlížet k žalobcově kritice úvah správního orgánu v původním řízení, které důkazy provede, a které nikoli. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 6 A 63/2002-40 ze dne 30. 9. 2003, publ. pod č. 522/2005 Sb. r. NSS, pokud účastník řízení namítal procesní pochybení již v řízení před správními orgány a správní orgány tato pochybení shledaly nevýznamným pro meritorní rozhodnutí, obnova řízení není možná.

15. Dále soud uvádí, že řízení lze dle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu obnovit jen k provedení důkazů, které existovaly v době původního řízení. K důkazům později vzniklým nelze přihlížet.
16. Pokud žalobce namítal, že se některé důkazy provedené v původním řízení ukázaly nepravdivými, pak této námitce nelze přisvědčit. Nepravdivostí, kterou má zákon na mysli, může být například zjištění padělání listiny, rozhodně však jí nemůže být jiný názor žalobce na posouzení toho, co z kterého z provedených důkazů v původním řízení vyplývá.
17. Pokud se týče žalobcových důkazních návrhů v řízení před soudem, tyto směřovaly ke skutečnostem a tvrzením, k nimž nelze přihlížet, jak výše vyloženo. Soud je proto neprovedl.
18. Soud závěrem ve shodě se správními orgány shrnuje, že žalobce směřoval své námitky převážně do hodnocení důkazů v původním přestupkovém řízení. Pro takovéto námitky se mu však ani ve správním, ani v soudním řízení vůbec neotevřel prostor. Správní orgány neměly povinnost se jimi věcně zabývat. Jediné, co lze úspěšně v řízení o povolení obnovy dle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu namítat, je existence nových důkazů, splňujících kritéria tohoto ustanovení. Žalobce však existenci takovýchto důkazů ve správním řízení neuvedl. Správní orgány proto zcela správně jeho žádosti o obnovu řízení nevyhověly a soud jim nemá co vytknout.
19. Na základě shora uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
20. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 2. května 2024

JUDr. Daniel Spratek, Ph.D.
samosoudce